

til, at ogsaa dette Lovforslag kun var en Begyndelse, ganske vist en meget omfattende, til en endelig Ordning. Hvis nu det Lovforslag, som her foreligger, og som væsentlig sthyldes en Omarbejdelse af det oprindelige i Fjor forelagte Regeringslovsforslag, var bragt saa langt ned med Henhyn til Udgifter, som Tilfældet er, ved at Arbejdernes Gennemførelse skulde ske paa en mere simplificeret, billigere Maade end i Fjor foreslaaet, vilde Folketingets Behandling jo have bragt noget særdeles prisværdigt til Stede, vilde have gjort dette Lovforslag ganske anderledes antageligt for os end det oprindelige Regeringsforslag i Fjor; men saaledes forholder det sig jo aldeles ikke. Man har blot skaaret adskillige Arbejder bort, men paa ingen Maade saaledes, at de ere bortskaarne for bestandig. Tværtimod, alt er lagt til Rette til deres senere Udførelse. Man har i Virkeligheden kun udstudt visse Arbejder i Øjeblikket, en Udskydning, som jeg i alt Fald for mit Bedkommende lægger saa lidt Vægt paa, at jeg i Grunden lige saa gjerne vilde stemme for det oprindelige Regeringsforslag fra i Fjor, som for det her foreliggende; thi efter min Overbevisning ville begge Lovforslag tilnærmelsesvis føre til ganske det samme Endresultat, nemlig dette, at den hele planlagte Ordning vil blive gennemført til et Beløb, som af den nedsatte Regeringskommission er anslaaet til mellem 26 og 27 Millioner. Hvis man imidlertid finder det mindre berettiget, at jeg taler om saa store Summer og Summer, som strengt taget ikke ligge i det foreliggende Lovforslag, skal jeg ogsaa gerne for Øjeblikket holde mig udelukkende til dette; men selv om man taler om den finansielle Rækkevidde af dette Lovforslag i en saa indskrænket Betydning, selv om man ser aldeles bort fra den naturlige givne Forsætning, at der maa følge en Fortsættelse efter, vil jeg dog tillade mig at hævde, at i Tider som disse, hvor Statskassens Beholdninger og Statteydernes Kommer just ikke bugne, er Spørgsmaalet om en ny Udgift paa 10 Millioner et ret stort og betydeligt Spørgsmaal — Er paa den ene Side dette Spørgsmaal stort, saa erkender jeg villig paa den anden Side, at det jo ikke kommer til os overraskende eller uforberedt. Tværtimod, det er vel sjældent, at en Sag er bleven bedre forberedt, har været undertastet en grundigere Prøvelse end denne, thi allerede i 1878 blev der nedsat en Regeringskommission i den Anledning, og paa Grundlag af dens Arbejder fremsattes der her i Landstinget i Samlingen 1882—83 et Lovforslag, som skulde gennemføre adskillige af de Foretagender, som denne Kommission

havde fundet hensigtsmæssige og nyttige. Dette Lovforslag blev vedtaget her i Tinget, dog med en meget betydelig Forbedring, tør jeg sige, i alt Fald en Tilføjeelse, som jeg nok tør hævde dette Ting Vren for, nemlig Anlæget af en ny Forbindelsesbane mellem Nørrebro Station og Frederiksberg Station, en Bane, der vil kunne komme til at spille en betydelig Rolle ved at degagere den nuværende Banegaard for en meget stor Del af den Trafik, der føres fra Nordbanen og senere fra Havnbanen til de øvrige sjællandske Baner og vice versa fra disse Baner til Frihavnen og Nordbanen. Derimod fremkom der under Forhandlingerne om dette Lovforslag nye Forslag baade om en delvis Flytning af den nuværende Jærnbane station, saaledes som det indeholdes i dette Lovforslag, og om en fuldstændig Flytning, som det indeholdtes i Regeringsforslaget fra i Fjor, til Terrainet Syd for Vesterbrogade ned imod Kølvebodstrand, men alle disse Forslag forfæstedes i dette Ting. Ligeledes fremkom der den Gang Forslag om en indre Forbindelsesbane mellem Nørrebro og Hovedstationen, altsaa en Art Boulevardbane, men ogsaa dette Forslag forfæstedes her i Tinget. Noget efter — jeg tror, det var under 4de Oktober 1883 — fremkom der fra det sjællandske Jærnbanebestyrelses Direktion et detaljeret udarbejdet Forslag til Omordning af de københavnske Baneforhold, og paa Grundlag deraf forlangte den høje Regering Bevillinger paa Finanslovsforslagene for 1885—86 og 1886—87, hvilke Bevillinger imidlertid bleve forfæstede ogsaa af dette Ting, hvor de paa ny fremkom efter at være forfæstede i det andet Ting. Endelig nedsatte Regeringen i 1886, tror jeg, en ny Kommission, der rigelig 2 Aar efter, i Løbet af 1888, afgav sin Betænkning, og paa Grundlag af denne Betænkning antager jeg, at Regeringsforslaget i Fjor om dette Emne særlig var udarbejdet. Dette Forslag blev som bekendt omarbejdet i det andet Ting, og jeg er altsaa nu kommen til Ende med Rede-gørelsen for, hvorledes det foreliggende Lovforslags Historie er. Jeg har hele Tiden fulgt denne Sag med, jeg tør nok sige, udelst Interesse, og jeg har efter Evne søgt at sætte mig ind i den, men jeg erkender, at Tidspunktet til at fordybe sig stærkt i den paa ingen Maade nu er til Stede, og jeg agter derfor ved denne 1ste Behandling kun at strejfe et enkelt Punkt, et Punkt, som jeg dog tror har megen Betydning, og som jeg i alt Fald har fundet burde komme frem ved denne første Behandling.

Det er nemlig det Spørgsmaal; hvorfor skal egentlig den nuværende Banegaard